

засідання Режистру від 15-го липня 1825 року.

Присутні: т.т. Курбас, Кудрицький, Тягно, Лішанський, Щербатинський, Кононенко, Савченко, Усенко, Карпенко,

Порядок дня: Читка і обговорення п'єси "Жакерія" - Меріме.

ТЯГНО:

Саме основне завдання, яке клалося в сенсу тексту, в змислі цілком власної роботи і т. Щербатинського - драматургічного порядку, це було словесна тканина входяча у фактуру спектакля, яка могла організувати актора. Робота відносно певної чистоти певних сцен, відносно плану тексту, робота в тій стадії у якій ми її даємо - не підчищена. Де-які сцени де-які епізоди недописані. У відповідних місцях буду давати пояснення. Крім того у тексті є багато плаку, який ми не могли викинути і який розбавляє соковитість тексту. Це не первоначальна робота і не зовсім готова тканина, яку ми будемо зачитувати. Крім того де-що змінилось у сценарії.

ЧИТКА П'ЄСИ - продовжувалась 3 години 30 хвилин.

Продовження - 16/VII - 25 р.

КУРБАС:

Я рахую, що Тягно, коли він приїхав в Кисловодск із своєю роботою - то робота його у тій стадії в якій вона була, з тими наміченнями плюс ті зауваження і поправки, які я дав йому, вона представляла із себе безумовно річ, яка могла лягти в основу постановки. Я думав що під час роботи може буде щось де-що непередбачене спільними силами виправити і поскільки в цих рамках, які були подані Тягном була можливість в роботі виявити ідею п'єси при певній трактуванні селян і селянських сцен - я міг з чистою совістю дати апробату на цю роботу. Мої зауваження зводились до таких річей:

Перш за все до того, що поскільки композиція п'єси зроблена вдало не тільки вдало, а навіть грамотно - постільки треба все таки рахувати і з певною епічною розтягнутістю сцен, з певним епічним закінченням їх, з потребою певних скорочень, з наголосом на згущення іктів, на скасування жіночих епічних закінчень. Друге це те, що надзвичайно вдала ідея сцени посвячення в пажі являється зразком того, що можна внести в цьому роді в п'єсу, щоби її зробити для сучасного сприймання більш живою, більш живою. Ці сцени дописані найбільш сучасно, театральні.

Була звернута увага на те; не робити зв'язку з сучасністю за рахунок алегорій. Скоротити 5-й акт. Де-які скорочення були намічені. Товаришам Щербатинському треба признати, що місця були добре зроблені. Вчора почували ми що Тягно ввів ще багато більше змін. Наприм.: Основна принципова річ, що Жан робиться утопістом середнього віку, що з нього робиться дешевий герой агітки несучий на собі всі симпатії глядача. Цим знижена основна ідея постановки, котра і в тому заключається, що немає кристалізування мислі, це рефлекс в якому не може бути таких провідників, які б бачили далеко. У всякому разі це саме повстання вийшло б інакше. Тоді питання чи варто цю п'єсу ставити в цьому році. Це по моєму помилка. Цього тоді не було. Це новість.

Було вказано Тягнові примістити метод підкладання під кожну сценку лейтмотиву, що було у нього у двох сценках. Може бути, що погано було організовано читання п'єси. Вони єсть у Меріме, там є діяльог між селянами, які сваряться між собою. Для режисера важен характер сценки, її основна мелодія, що хакре окреслюємо лейтмотивами. Це я кажу до того бо не знаю чи Тягно це зробив. Як що він цього не зробив, тоді гірше, як що зробив то він мусить про це розказати, як побудована п'єса в розумінні її композиції.

Дивуюсь, чому цілком скреслена роль Ізабелі. Її зовсім в п'єсі немає. Краще тоді її зовсім викинути. Так як вона тепер є - її треба скреслити тому, що вона зовсім нічого не робить. В п'єсі вона грає велике значіння. Вона не має значіння ніякого, скажемо, для обрисовки обставин повстання і для самого повстання зглядно його долі. Вона може є тільки рисою "біописательською", вона може є тільки фабульним моментом, але майже на увазі, що вона скривляє всю цю штуку. Твір мистецтва хоче все бути певним переломленням всієї природи і хоче відповідати всему людству яким будь перетворенням, підставками, у всякому разі мусить його переломляти. Женський момент - це не маловажна річ. Може бути п'єса без жінки але вона мусить бути обов'язково. Тягно не вносить нічого вмісто неї в п'єсу. Получається драка у 5 діях і чого то людського бракує. П'єса

збідніла.

Швидко я рахую те, що так дуже нажимається без відповідного на це мотиву у Жана на голу його агітацію. Це помилка, яка зводить п'єсу в ряд "Довтня". А "Довтень" - це агітка, до чого "Джерію" ~~не~~ ^{не} весті не можна. "Джерія" потребує оправдання для постановки.

Зіпсований хлопчик Конрад тим, що його характерні риси доведені до істерики, до утрировки, плакатного уродства. Фігура робиться неправдоподібною, вона в плані гострого плакату.

Непотрібний Буфон - він нічого не дає. Його гостроти звучать по Експіровськи, вони нічого не допомагають, публіка сміється не буде, він нічого не характеризує, він не потрібний персонаж.

Де-які сценки дописані цілком без потреби.

Не скреслена історія з королем. Король десь в Англії, під Дуат'е, - це непотрібні річі, а між іншим цьому присвячується дві великих сцени. Нічого вона не дає.

Слаба в п'єсі мотивація ініціативи Жана, дуже слаба. Підготовка повстання розбита на декілька сцен, довгих сцен, вона страшно розкинута нічого не робиться, крім одного статичного факту. Паралельно вони існують одна, коло другої в одному часі. Промахи в тому, що не перебивається сцен коли персонажі в одному місці і знову у другому місці /3-я дія/ Нема перебивки поміж сценами, коли персонаж виступає у різних місцях. /Поміж лісом і базаром/.

Чому вбивство Ізабели.

Бове - получилась пуста місце. За відомком обіцяної масової сцени Бове пуста місце. Бове - де робітники, це вже зовсім слабо, тим слабо, що воно обрисовує певні історичні обставини і нічого не дає для ідеї п'єси. Воно виведено із роздумування/розсудка/ і утримується не на емоцію, а на аперцепцію, на розмишлення.

З часности треба сказати: перше що мене вдарило: у мові де-які промахи, прим: часто уживається замієник "котрий", багато нечистих слів, прим стрілки, отришка, живодьор.

Сценка в абатстві де говорить про чудо - на мій погляд при такій трактовці всієї п'єси це чудо просто вивести на сцену. Це цікава річ як шахрують чудеса і воно пропадає, може пропасти у великій мірі. Можна б так побудувати сцену в абатстві на фоні вітара з молящимися, з чудом - воно було б одним із перетврень.

Навіщо дописана перша сценка Буфона. Коли для того, щоби було відомо що Конрад присвячується в паки - там нічого не робиться, там тільки балакають, що Конрад буде пажем, але нічого не робиться. Люди балакають Там нічого динамічного виколупати не можна.

Істерика Конрада недопустима. Як би можна було, як небудь дієво перетворити оповідання і перекази /3-я сцена, 1-а дія/

Розмови з Брсунем вичеркнуті. Це добре, у читанні романа, але не в п'єсі.

Історію про короля вичеркнуті.

Жан про боягузів - чи немає і Меріме поміж цим його скинанням, про абатство, чи немає там яких небудь психологічних мотивів, які тут могли б викреслені. Коли нема - треба зробити. Мотиви того, що Жан починає агітувати, - звідки це. Можливо що переклад занадто гостро-агітаційний. У Меріме Жан наче негативний тип. Це цінність. "Оли він говорить, що "ви боягузи" і т.д. - то це не з ціллю визвати повстання, а може бути що в нього вродилась думка, е якесь стремління у підсвідомому, він не здає собі справи з цього. Тут воно як гола агітація. Воно так якесь ясно; або щось дописане, або щось викреслено, або переклад зроблений з лексикону агітаційних річей. Вважіння цілком друге від того що я чув. 2-а дія абатство. Треба переставити Гонорія з початку, а селян після цього, поскільки перша дія кінчиться селянами. Получається безперервна епічна штука. Немає ніякої пересадки. Тема іде та сама. Сцена кінчилась присягою і продовжується далше.

Чи в оригіналі вживається слово гнобитель це також з лексикону агітаційного.

4-а сцена 2-а дія - сцена на дорозі Жан і Сирій Вовк. Цю історію скоротити.

5-а сцена Історію з королем взагалі скоротити.

Історію в лісі - слабенький початок.

Сцена де послають за зброєю, пізніше сцена де приходять зі зброєю, або одно, або друге, Сцену де послають за зброєю викинути.

3-я дія зайви підкреслення Конрада /Суд над Рено/. Ліс скоротити. Дати перебивку.

Навіщо сцена в монастирі. Зробити її дією, а не казюною дією.

4-а дія - Лицарі - чи потрібна ця сцена у такому розмірі. На віщо вони сваряться. Коли це пікреслює епоху, то це не інтересно, а коли це

має підкреслювати просто це, що χ у них розлад, то це ослаблене розлад між мужиками. Чим більш одноцільні будуть одні, тим по мойому яскравіше виступить розлад у других. І ясно виникає тоді думка що χ їх мусили розгромити.

Сцена на замку - скомкана. Вся п'еса по району дії зводиться до замку Д'Апремона і всна скомкана у п'есі обставлено це краще. Там певне напруження. Тут перескакує воно поміж Бове, що надає повстанню широкого значіння коли воно іменно тим слабе, що воно бачить замок Д'Апремона Коли воно так в п'есі - то треба переробити

Живається вираз "дрібна буржуазія". Буржуї у французів значить міщанин. У нас воно має цілком інше значіння. Цим були міщане середньовіччя, вони не та буржуазія, яку зараз ми знаємо і з якою асоціюється слово буржуа.

5-а дія: Сильні слова переробити в сильну дію. Там багато балачок, а немає їхнього дієвого образу.

Взагалі всю п'есу треба скоротити. Читали ми її 3 години 30 хвилин. На сцені треба додати для виведення і антрактів ще 50% получится 6-7 годин. Тепер тяжко витримати 4 години. Це трагедія гуртова, вона сучасного глядача менш тримає. Фабула построена доволі шаблоно: бунт, повстання, поразення або перемога. Тут щоби п'еса не пропала треба бути немилосердним і різати п'есу в право і вліво. Лучше коли воно буде компактно дією на дві з половиною години максимум.

Взагалі я радий би і пропоную постановщикові звернути увагу на те, що п'еса писана неначе не для сцени. Я не знаю її літературної генези і всіх історій, які з автором звязані. П'еса для сцени не писана, тому що самі великі дієві моменти пересягають у ряд характерних, правда, але діялогічних сцен. Коли мені читали план у Кисловодську, то в мене було вражіння, що 4-а дія, хаос розрядження - воно так і буде, розлад утеча так і буде, а тут подивляється особливо 4-а дія і по часті 5-а діялогі характерні і мало дії. Постановщикові треба звернути увагу на те, щоби транспонувати ці діялогі на зовсім яскраву зовнішню дію.

ТІТНО:

Хоч це мене й звучить дивно, але я маю зразу цілком категорично і цілком свідомо заявити, що все те, що говорив т. Курбас за виїмком деяких жидівських виносек що до хаосу роботи - вони зводяться не до серйозних зауважень цього спектаклю. Справа в тому, що все це приймалось на увагу, все це ми знали. У нас вчора у всіх був сумбурний стан. Ми не могли підскочити щоби подати всі лаймотиви за тим чи иным побудуванням, щоби вони дали правдиве вражіння роботи. Те що у нас були пробіли в тих сценах, які відсутні, які зробили вражіння розтянутості, бруду і які маються на всьому тлі п'еси, те що п'еса для читання, а не для сцени - те може бути пророблене сьогодні з тим, що коли ми прочитаємо її товаришам вона буде добра. Це була стадія вибрання матеріалів, це було проведення режисерської ідеї за рахунок писаного матеріалу чи за рахунок сировини, яка прийшла від Меріме. Я буду оправдуватись і подавати інформації.

Жан утопіст і таким чином цілком локна фігура, яка може бути для глядача в такій подані цілком фальшивою своєю мельодраматичністю. Ми розуміємо Жана таким чином; це случайний чоловік, це людина, яка не є монахом, як певною фігурою, з якою звязані певні асоціації, що він ханжа це цілком випадковий чоловік так як він є у Меріме, на чолі повстання який доводить повстання до трагічного кінця. Жан застряє поміж утопізмом коли він хоче заагітувати робітників. Це певний етап його психологічного розвитку в процесі дії, його характер обрисовується через дію. Він являється фальшою коли ми показуємо куди він повів мужиків у якій каші вони варяться, цей утопізм буде очевидним не в зміслі яких небудь звязань, а єспоставленням двох сцен підряд. Жан може бути кар'єрист. Те що ми його поставили так, що він прийшов до селян і починає їх агітувати, коли йому дали ляпаса з абатством - дальша його робота у можливостях вчинків які він міг зробити. Це оправдане для нього. З другого боку для Жана, який робить в помсту - це має так і виглядати. Коли Жан гине іх каже що за нього помстяться королівські війська - це показує як ми його розуміємо. Відносно агітації в 5-й сцені всі ці причини, чому він робить так а не инакше, ми не рахували потрібним освілювати зразу роз'яснювати через процес розвитку дії, не зразу зробити його "мерзавцем". Що трешки неясно - це правда. Жан не свідомий керівник, він авантюрист, як Сівард, Сірій Вовк, які залишили селян на катування, на муки після того як вони повстали цілком оправдано проти феодального устрою. Жан належить до цієї категорії. Весь сенс цього

сюжету, всі ті хто мав змогу обдуривши мужика і примазавшись до нього коли він іде бити панів і виссати крристь-все це буде подано. І робітники також поступили з ним. До цієї категорії належить і Жан.

Відносно Ізабелли, так як вона репрезентована-вона не потрібна. Ізабеллу ми змінили в 4-ій дії після бою селян і феодалів вона цілком не являється такою фігурою. Вона-не знана актриса тасказча за собою шлейф. Вона є жіночим початком. Ізабелла і жінки цих мужиків вони є жіночим елементом. Її сцена змінена і Буфон також цілком оправданий і не є фігурою для де-кількох рострот, які і недотепні для глядача. У всякому разі так як воно тепер зроблено, воно не зовсім те, що було вчора.

Буфон ісковеркана фігура холуя, трагічний шут. Це соціально свідома фігура, це протилежність Морану. Шут введений тому, щоб піддержати глядача. Коли Ізабела посилає листа до П'єра через нього, він привівши підземеллям селян і віддавши замок Д'Апремона в руки селян розкриває зрадницькі наміри П'єра, він рятує Ізабелу в такій ситуації, що коли селяне убили Д'Апремона, Конрада, коли нічого не залишилося, то Ізабела, яку рятують, до якої жінки відносяться добре - це у сюжетному підведенні ґрунту являється оправдаючим моментом. Ізабела мертва у третій сцені. Про це ми остаточно з'ясували і маємо засоби як це зробити. Ізабелу буде зроблено так як слід. Шут не випадкова фігура, він потрібний у 4-й дії в структурі.

Від Бове не має залишитися пuste місце. Ми не могли знайти відповідних образів. 4-а дія не буде мертва і сцена Бове має звучати так, як я казав. Відносно істеріки Конрада: коли наполовину зрізати репліки, то Конрад буде таким, яким він має бути. Він з'іпсований хлопчик. Він з'іпсований не по натурі, його не у оточення. Він не має бути образом плакатним. Історія з королем. Ми її чипляємо як певну фабулу, а не як тлумачення якогось не існуючого персонажу. Ми її чипляємо для того щоб дати товчок вивести Конрада в люди, видати Ізабелу за нього заміж. Видати наказа про збільшення барщини. Тут не підчищений текст. Короля ми викинемо. Король, як певний символ не має існувати. Він має бути для архітектонічної читки, щоб розвернути фабулу.

Відсутність прогресивності, наростання, підготовки повстання це дійсно це не зроблено. Це буде зроблено. Міф про вовка викинути. Я думаю що міф треба подати у скороченому вигляді. Ми хотіли подати безвихідність положення. Міф не страшний. Це не буде мертвим місцем.

Гола агітація Жана в 5-й сцені. Вона гола. Вона не буде гола, коли вона буде звучати вся ця картина, коли ми цілком ясно розказали б вам трактовку персонажів, які на сцені, все це що є у режисерській задумі. Тут агітація не буде гола. Нясність є - її треба розбити, а не розказати.

Переставити абатство і селян подати другими. Це цілком добре.

Сцену це посиляють за зброєю викинути - вірно.

3-я дія. 1-а сцена - загострений Конрад. Коли виходити із тої обстановки в якій має бути поданий режисером - він не буде загострений. Там є ненаситна кадність - тут такої небезпеки немає.

Сцена в монастирі не дія. Тут не є дві поруч каззонб змонтованих сцени. Це зв'язується якимсь образом, феєрверком. Сульпіцій, який був на базарі біжить і попадає в монастир - воно зв'язане у сцені. Зміна обстановки за рахунок оточення монастиря, коли цілком певне виростає бажання вбити панів - таке оточення потрібне. Відносно звістки про Бове що намітилось у подачі, воно зараз не витримує ніякої критики, воно має бути подано інакше, буде де-що введено. Воно не буде жіночим закінченням сильного акту.

4-а дія. Не треба розладу між лицарями. Це репрезентує їх, як гниль.

Так як воно звучить у тексті, воно не потрібне. Коли воно буде у майже гротесковому плані подачі фігур, коли буде подано бій, який буде показувати силу голосу, силу мужицького кулака, цього потоку мужицьких мас, які котяться до своєї гибелі, цей темп подачі, ці маси які будуть рухатися, це підкреслить ходульність лицарів.

Розлад між селянами. Це зводить на нівець нову розробку сценарія. Він являється таким чином. Д'Апремон Ізабела короткий діалог. Тікають люди. Голод. Неможливість триматись, треба здатись, Ізабела іде з білим прапором щоб здаватись. Певна драматична боротьба поміж нею і батьком. Стріла в прапор. Упертість мужиків. Маріон вертається з голубом Голуб був на руці Беліля. Маріон приходить. Сказується записка від Беліля він направляє в Париж за допомогою, прохання триматись. Буфон поніс листа до П'єра. Д'Апремон підстрелює мужиків. Його вбивають. Подається П'єр, як захочани гнилий елемент в своїй фігурі. Буфон сповіщає цих самих селян, які вирвались у замок про те, що до П'єра був лист, з'ясує його становище, що він зрадник. П'єра вбивають.

Жінки, які там були дізнавшись про те, що замок взятий попадають сюди. Стремління деяких селян вбити Ізабелу перебивається захистом Буфона. І за підтримкою баб чоловіки утихомирюються тим, що Ізабела була хороша жінка. Картина. Ізабела молить про смерть. Певний мейсдраматичний елемент. Закінчується тим, що баби її утішають. Повоження лицарів з жінками це хороший мазок на структурі Жакерії. Селяне збираються до Брве. Буфон іде далі шукати хліба. Воно має бути так подано, що він іде собі далі і він більше у нас не виведений.

Відносно того, що в 3-й сцені І-а дія, де віддаються накази Д'Апремона - Буфон веде діалог з лицарями, він представляє лицарів, які будуть на святі у цілком жвавому загостреному плані подачі. 3-я сцена І-ої дії не є балачкою. Приїзд Беліля. - щоби цю сцену підвести і короля, або згадати, або викинути, то сцена буде оправдана. Замоквоточення, яке подано не у факті учоби Конрада - барон в туфлях дає приказ повісити Жерара - у таких компактних подачах воно може бути дієвим. Відносно абагетва, що пусті балачки, відносно того щоби дати це на фоні вітара з молячимися ми мали це на увазі. Текст для нас цілком яскравий, нема особливих хиб. Ми у тексті відчуваємо замисл, не бавимо особливих перешкод. Багато недоробленого. Багато матеріалу, а композиційних малюнків немає.

КУДРИЦЬКИЙ: Критика того, що говорив Тягно. Я здивований тим, що Борис сказав, що до Жана що він утопіст, падлюка і кар'єрист. - це не переконало. Доводів конкретних ніяких. Так само про Буфона, він потрібний для скрашенія мертвих сцен. Курбас говорив що це буде для публіки непотрібним. Пут не грає ніякої ролі у структурі п'єси. Так само до Конрада і прсч. Те що відповів Борис не переконало. Я розумію що він кріпко відчуває задачу, але не бачу як воно цікаво буде подано. Все таки Борисові треба прийняти на увагу, всі зауваження подані т. Курбасом.

ПІГУЛОВИЧ: В мене малій сумнів відносно оправдання Бориса. Занадто серйозний момент і ситуація щоби не так суворо дивитись на зауваження і певним бути у доцільності своєї роботи. Я хотіла сказати щоби серйозніше ставитись до усіх недотач недописаних сцен і т.д. Абсолютно для мене неясно чим фактично підперта уява режисера. Боря не розраховує на глядача. Він його не бачить, він думає що глядач побачить ці його міркування які він нам пересказав. Можливо що завдання у нього є, але його не видно. Серйозну трактовку він передає через серйозну форму. Він забуває, що всяка серйозна річ може бути подана у дуже легкій формі, аби форма була тільки сутс-театральна і щоби вона біла в точку. В кожній п'єсі є якась точка, яка веде глядача. Жан агітацією про панів, замість того щоби рядом фактів переконати глядача що повстання потрібне і необхідне - фактично причини щоби повстання вибухло немає. Немає оправданія для цього повстання. Фігура Жана негативна, вона навелірується. Він робиться утопістом. Це я хотіла підтвердити. І на це Борисові треба звернути увагу.

КУРБАС: Безумовно що робота яка стоїть перед Тягном у великій мірі переростає його сили. Для "Жакерії" потрібен режисер з більшим опитом в роботі. І тому я особисто цілком не дивуюсь що вона не дається йому тому що він не може повести своєї роботи в її процесі так гладко і так етапом що він збивається часто на боки, туди, куди йому не треба. Одне правильно зауважують товариші, що даремно Борис зводить все до маловажних закидів. Закиди мають певний ґрунт. В даному разі Борисові молодому стоячому перед важним завданням треба уважно поставитись і серйозно до тих закидів. Борисом м'яло доказано. На прим. це що тут казали вноні як не доказано, коли говорити про Жана що він останеться утопістом, що він у дуу розвертається як паршивий характер, що він не хоче його з початку виставити мерзавцем. Що те, що діється що наслідки того, що він вів.... Коли він при цьому говорить прекрасні слова виходить з цього що тому хто говорить гарні фрази не слід вірити, що повстання буде розбито. Це говорить про те, що актор і його личність буде мінятися. Це що хоче Борис усунути, це мусить бути якось виведено, інакше вон не буде перечити собі. Цей утопізм, він насильно причеплений, він цілком непотрібний, він шкодить.

Ізабела - я не бачу у чому Борис бачить що вона так намічена, як я хочу. І от в тому, що Борис говорив - це не факт. По з Ізабелю буде якась історія. Не знаю до чого видумувати нові ситуації коли у п'єсі у Меріме є певний хороший матеріал. Там Ізабела проходить на протязі всієї п'єси. Це надзвичайний штрих. Прекрасна вкраплена сцена у схему боротьби і повстання. І по мойму видумувати нові ситуації

немає потреби.

Потреба Буфона абсолютно недоказана. Шт на сцені побавлений вже цієї гостроти новизни чи рідкості. Чим викликана потреба переміни ти вихід дії у замку Д'Армона - вмішанням Буфона, коли це цілком непотрібна форма. А позатим Буфон нічого не дає. Цей додаток дієви нічим. Конрад так само. Нічого не пояснює. Він крайню утриманий тип у Меріме це тонко зроблено. Ця фігура живе. Двома, трьома фразами живе. Коли це актор дасть - буде прекрасно. Історія з королем - нащо вона. Краще привязати себе до чогось існуючого в п'єсі а ніж заплутувати глядача і ситуацію, тому що недопустимо для сучасного глядача слухати про історію. Це прогріх. Це мертво.

Міф. - Про Сірого Вовка, це що він вовкулака - це навіть хороша річ, а проти сцени не протестував, сцена з міфом поскільки вона малює певний стан свідомості селянства їхні вірування - може його треба і вкористати, але не шляхом розмови і може не у цьому місці. Те що біля неї - скреслити. Проти міфу самого не протестую.

Сцена в монастирі, викидання мощей - це є певна соковита штука, поскільки воно діється у краю віруючих і поскільки це глядачем підраховується. Воно добре, але для цього моменту не треба присвячувати цілої сцени, для неї не робити скучної історії. У цьому місці і це скука.

Історія з Бове, я це підраховує. Я сказав відразу що можливо що у Бориса є певні міркування намічені, предбачені цій сцені у Бове, іменно так як він мені сказав у Кисловодську. Ми цього не знали.

Пропоную твердо це взяти як метод, тему сцену і не тільки в розумінні зовнішньої дії, як послідовності певних фактів, а як певної фарби сцени в розумінні її настрою і тона і "сквзної дії" як каже Станіславський. Це у всякому разі, як не до кінця доведено Борисом і навіть поскільки у нього воно є, то я пропоную, як методичне облегчення всієї роботи і як основну штуку спектакля, яка поставить спектакль інакше, яка спасе багато із тих сцен від балачок, постаратися вивести її тему.

Жакерія все таки буде хороший спектакль. Прекрасний матеріал. Багато зроблено. Крім того ми не дозволимо Борисові занадто упиратися на тому, що об'єктивно немає оправдання. Це зрозуміло, що він відстоює свої уявлення, навіть демагогічно, беручи нас нервом, але у сумі можна буде це звести до потрібного. Так ми і зробимо. П'єсу треба сьогодні переписати, читку п'єси перенесемо на вечір. При читці треба буде зазначити, що п'єса не остаточно розроблена. Переробки які будуть не будуть текстуального порядку. Будуть скорочення сцен, перестановки сцен. Все це для того щоби не виникло підозрення у товаришів, які по практиці минулого року бояться п'єс, які пишуться тут же. Після завтра вранці ви зробити введення в постановку. Будете мати можливість підготуватися. 4-у і 5-у дію поскільки там маються певні побовання постарайтесь розробити, продумати і коли це зробите зайдете до мене і мені це розкажете. Ми порадимось, що з цим зробити а ще раз сьогодні перегляну Жакерію.

Поступила заява Інституту ім. Лисенка прийняти кілька чоловік закінчивших Інститут на стажування у Рєхитаб. Є одинадцять чоловік, які бажають у нас працювати. Потрібен ім стаж півтора року.

Намічені для прийому слідує товариші: Бегічева, Новин і Дубовик. На слідує збірці Рєхитабу переглянемо роботи молодих товаришів.

